

ved Farris ere de danske Baner forpligtede til paa Vandrup Station at indrette de fornødne Remiser for de slesvigke Jernbaners Lokomotiver, imod at det slesvigke Jernbaneselskab betaler 5 pCt. aarlig Rente af den til Anlægget anvendte Kapital.

Allerede for længere Tid siden har Direktionen for Altona-Kieler Jernbaneselskabet i Genhold til denne Bestemmelse anmodet om at erholde Plads til et Lokomotiv foruden til de to, hvortil der for bemeldte Baners Bedkommende allerede havde Plads i Vandrup; denne Udvidelse af Lokomotivremisen har man dog søgt at faa udjat, indtil der var taget Bestemmelse om den nye Kjøreplan.

Det nævnte Selskab har derpaa, efter at der var taget Bestemmelse om Rattogene, anmodet om at erholde Plads paa Vandrup Station for to Lokomotiver mere, end der tidligere havde.

Men ogsaa for de danske Jernbaners Bedkommende er der opstaaet Trang til en Udvidelse. Det er oftere hændet, at Lokomotiver, der have ført Extratog til Vandrup, ikke have kunnet finde Plads i den for de danske Jernbaner bestemte, for to Lokomotiver indrettede Remise og derfor have maattet overnatte under aaben Himmel. Men endnu føleligere maatte Trangen blive efter Indførelsen af den ny Kjøreplan, og man har derfor benyndiget Driftsbestyrelsen til i indværende Finantsaar at lade opføre de fornødne Bygninger til Udvidelse af de tænde Lokomotivremiser. I Lighed med de øvrige Bygninger, der forefindes paa Vandrup Station, ville de ny Remiser i det Hele kun erholde en mere provisorisk Konstruktion, saaledes at de opføres som Træskure med Tagværk, der senere kan benyttes til permanente Bygninger. Udgiften er for hver af Remiserne anslaaet til 1,500 Rd.

Til 11. Paa Grund af Kulpriserens stærke Stigen i den senere Tid har Statsbanernes Driftsbestyrelse havt Opmærksomheden henvendt paa Anvendelsen af Løv som Brændselmateriale for Lokomotiverne og i den Retning anstillet forskellige Forsøg, der have vist, at Løv vel ville kunne anvendes, men at Anvendelsen er forbunden med forskellige praktiske Vanskeligheder, som man maa ønske fjernede, forinden Løv anvendes som almindeligt Brændselmateriale, og det maatte derfor anses for meget ønskeligt at erhverve Oplysninger fra de Steder, hvor Løv i længere Tid har været anvendt som Brændselmateriale til Lokomotiver, navnlig fra de bayeriske Statsbaner.

Hertil har en Leilighed tilbudt sig i afdøde Mar, idet Baneingeniør ved de jydsk-sjyiske Jernbaner S. S. B. Wistoft paa en af ham i Sommerens Løb foretagen Rejse har gjort sig bekendt med Forholdene paa forskellige fremmede Baner, navnlig i Bayern, og har anstillet Undersøgelser om Brugen af Løv og Løveful som Brændselmateriale til Lokomotiver.

I Anledning af et af den Paagældende forinden Tiltrædelsen af hans i det ommeldte Viemed foretagne Rejse hertil indgivet Andragende om, at der af det Offentlige maatte blive ydet ham et Bidrag til Afholdelsen af Udgifterne ved samme, vægrede Ministeriet sig ved paa det daværende Tidspunkt at give ham Løfte om at søge ham en saadan Understøttelse tilstaaet, idet man fandt, at Hjælpen af denne burde gjøres afhængig af, om den Beretning, han efter Rejsens Fuldførelse aflagde om de ved samme indvundne Resultater, kunde siges at have tjent til at lette en Løsning af Spørgsmaalet om det ovenomhandlede Brændselmiddelelses Benyttelse til Lokomotiver her i Landet. Da Baneingeniør Wistoft efter sin Hjemkomst til Driftsbestyrelsen har indgivet en foreløbig Beretning, og Resultatet af hans Undersøgelser herefter synes at kunne blive af Betydning for Spørgsmaalets Afgjørelse, finder man det billigt, at der tillægges ham et Tilskud til Dækning af Udgifterne ved hans Rejse, i hvilket Viemed der foreslaas bevilget et Beløb af 300 Rd. — Der tilføies, at en udførligere Fremstilling af hans indvundne Erfaringer for Tiden er under Arbejde.